

Til minnis um Torkil

Torkil er ein av mínum elstu og bestu vinmonnum. Hann er hetta framvegis í mínum høvdi. Men satt er tað, at hann er deyður. “Only the good die young” siga bretar onkuntíð, og soleiðis eitur ein sangur hjá Iron Maiden, sum eg og Torkil hava lurta so nógv eftir og spælt so nógv á guitar.

“Eg og Torkil”, ja handan setningin kann eg brúka um sera nógv. Hóast Torkil ikki kom í okkara flokk í Komm-unuskúlanum fyrr enn í 4. flokki, so náddi hann at hava sera stóra ávirkan á bæði meg og flokkin sum heild. Torkil við sínum ágrýtni, áhaldni, humor, góða smakki, góðu evnum innan mangt og hvat og sínum góðu persónligu eginleikum.

Í byrjanini, altso í 4. flokki, vóru vit samdir í, at Duran Duran var besti tónleika-bólkur, og Torkil var onkursvegna oddamaður fyri ‘Duran Duran-bólkin’ í okkara flokki, meðan Tummas var oddamaður fyri Wham-bólkin, ella var tað Modern Talking? Eg haldi, at longu her sást, at Torkil var meira til rock-tónleik enn til tann meira reindyrkaða popp-tónleikin. Ikki nógv seinni hevði hann eina T-shirt, har tað stóð “Death Before Disco” á. Hesa T-shirt var hann sera glaður fyri, og eg helt hana eisini vera sera kula. Um hetta mundið vóru vit eisini farnir frá Duran Duran til nakað væl harðari rock. (Annars kann eg eisini nevna, men bara í klombrum, at vit báðir ta einu tíðina vóru sera upp-tiknir av break dance, sum faktiskt var tað fyrsta sum knýtti okkum saman.)

Hóast eg og Torkil altíð vóru bestu vinmenn, so vóru vit eisini stórir kappingar-neytar, men ikki altíð so týðiliga. Tað byrjaði við break dance, har vit kappaðust, síðan vóru vit báðir góðir til rokning, har tað eisini var ein ávís kapping okkara millum, um hvør fekk bestan karakter. Tá spurnarkappingar vóru,

vóru vit sera ivrigir at gita mest rætt. Báðir spældu vit borðtennis við Fram á B-liði-num, har vit skiftust um at vera bestir. (Altíð vóru Berg-ur, Martin, Jan og Tummas ov góðir til at lata meg og Torkil koma á A-liðið!) Eg fór at spæla guitar, og so fór Torkil eisini, og har var eisini nakað av kappingarelementi at byrja við, men eg mátti ásanna, at Torkil sera skjótt yvirhálaði meg í guitarspæli.

Guitarspælið er helst tað flest minnst Torkil fyri. Hetta dugdi hann eisini stak væl, hóast vit Panic’arar og aðrir fyrstu árin oft ivaðust í, um hann fór at gerast veruliga góður, tí hann var so ógvusligur. Hann sleit altíð streingir, og var ikki júst meistarinn, tá tað kom til “feeling”. Hann var í øllum hann gjørdi rættiliga ógvusligur. Væl gjørdur, ágrýtin, sera arbeiðssamur, men ofta nakað ivrigur. Hann vildi duga tær mest torføru og fantastisku guitarsolo’irnar, og hann lærði seg tær – og dugdi tær, men til tíðir ikki við so góðum “feeling”. Hetta bleiv tó nógv betur við tíðini. Nú minnst eg best hansara guitarfórleikar frá Panic-tíðini, og hann bleiv væl betur eftir tað. Hann bleiv faktiskt sum áður sagt sera dugnaligur og í so máta

hevur hann ríkað tónleikin hjá McHár, Malan Eyðuns-dóttir o.ø. Ikki minst er Tróndur Bogason ein, sum Torkil hevur samstarvað nógv við í tónleikahøpi.

Hóast Torkil mest spældi guitar og tónleik hjá øðrum, so vil eg líka minna á, at hann gjørdi 2 lög, tá vit spældu í Panic. Hesir kallaði hann “Minefield” og “Enslaved”, og teir vóru sera spennandi sangir, sum vóru íblástir av Metallica, Mega Deth, Annihilator o.ø. sum var nógv frammi innan tungmálm í byrjanini av 1990unum. Vit framførdu bæði lögini á konsertum, men helst eru tey hálvavegna gloymd. Sjálvur minnst eg best riff’ið í byrjanini av “Minefield”, sum var rættiliga feitt og minti um okkurt hjá Metallica, “Orion” ella “Seek and Destroy” t.d.

Nógv hevur hesin fantastiski vinur givið mær og øðrum. Vit hava sum sagt gjørt so nógv saman, at eg kundi skrivað bókur um tað. Apropos tað, at hann var so ivrigur, so kann eg siga, at hann hevði lyndi til at gerast fyrri ella fremri enn eg. Vit blivu pápar fyrstu ferð sama summer, í 2000. Men sjálvandi var hann fyrri. Ragnheiður var fødd í juni, meðan Bjørk hjá mær var fødd í august.

Hann var eisin fyrri útbúgvinn enn eg, fyrr studentur, fór úr fólaskúlanum áðrenn eg, var føddur áðrenn eg – ja og nú doyði hann eisini fyrr. Ofta hava vit tosað um religiún og tað sum hartil hoyrir, har vit vóru á bylgjulongd hóast nokk so ósamdir. Spurningin um, havt hendir eftir deyðan fær hann so svar uppá áðrenn eg eisini.

Torkil stakkalin, tú bleivst “enslaved” av tínari ræðuligu sjúku, tínum “minefield”, sum tú ikki kundi sleppa burtúr. Eg vóni tú hevur tað gott, har tú ert í dag og hevur verið síðani lagnudagin 4. apríl. Eitt annað stórt menniskja doyði somuleiðis 4. apríl. Hesin var Martin Luther King, sum eins og tú Torkil var ein íblástur fyri øll. Í so máta kann tín deyðsdato sigast at vera hóskaði, men í minsta lagi eina hálva øld ov tíðliga.

Tað var váttandi og rørandi at síggja øll tey góðu fólkin, sum Torkil kendi til jarðarferðina. Veðrið var eisini við okkum og Torkili. Tað var ein sera virðilig løta, har Ragnheiður so fitt spældi so vakurt á klaverið, og Tróndur somuleiðis. Millum onnur lög spældi Tróndur “One” hjá Metallica. Tað ljóðaði avbera gott og rørdi meg í sálina. Tann sangurin minnir meg so nógv um Torkil, okkara Panic-tíð og teksturin í sanginum hevur fleiri setningar, sum eg kann ímynda mær hóska alt ov væl til Torkilsa seinastu tankar.

Vinaliga,

Gunnar, vinurin

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, ið sýndu samkenslu og hjálpsemi, tá ið elskaði maður, pápi, verpápi, abbi og lang abbi okkara

Alfred Klein

andaðist og varð jarðaður.

Takk til starvsfólk á Suðurstovu á Eysturoyar Ellis- og Røktarheimi. Takk til Margar Toftegaard fyri góð og troystarrík orð í kapellinum. Takk til Símun Jacobsen Prest fyri góð og troystarrík orð í kirkjuni. Takk til kirkju tænarar og sangarar. Takk til tykkum, sum skipaðu fyri, bakaðu og hjálptu til við ervinum. Takk fyri heilsanir, blómur, kransar og peningagávur til kirkjuna.

Takk til tykkum øll, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna

Diana, Pól Jákup, Hans David, Símun, Reidar og Tórhild við familju

Tøkk

Hjartaliga takki eg tykkum øllum, ið gleddu meg á 75 ára føðingardegnum 14. november 2012.

Takk fyri vitjanir, gávur, blómur, kort og telefonprát. Takk til kórið, sum sang so vakurt fyri mær, eisini takk til tykkum mongu, sum komu við øllum góðum til borðhaldið.

Ein serlig heilsan fer til børnini við familju, sum gjørdi sítt til, at dagurin eydnaðist so væl.

Harrin signi tykkum øll.

Kærar heilsanir

Gretha Lassen í Vági